And the other one derives it from; – ואידך נפקא לה מבערב תאכלו מצות 'In the evening you shall eat Matzohs'

OVERVIEW

ר"ש derives the obligation to eat מצה even בזמן הזה (when there is no קרבן פסח) from the פסוק of תאכלו בערב תאכלו ^{1} mentions other views.

asks: תוספות

תימה לרבינו יצחק דבפרק קמא דקדושין (דף לו,ב) נפקא לן בזמן הזה -The מסכת קדושין is astounded for in the first מסכת קדושין we derive the obligation to eat מצה בזמן הזה -

ממושבותיכם דכתיב² גבי מצה והיינו דלא כחד³

From the word מושבותיכם (your dwelling places) which is written regarding מצה; but this דרשה is not like either one of them; not like י"ר or "ר"ל!

תוספות asks an additional question:

ועוד תימה לרב אחא בר יעקב דאית ליה בשילהי ערבי פסחים (לקמן קכ,א) -And additionally it is astounding according to רב אחא בר יעקב who maintains in the end of פרק ערבי פסחים that the obligation to eat -

מצה בזמן הזה דרבנן ודריש התם לכולהו קראי דלא ככל התנאים: מצה nowadays is only מדרבנן, and he expounds all these מלה not like any of the תנאים. How can אמורא who is an אמורא argue on the תנאים who maintain that מצה בזה"ז is תוספות ?? דאורייתא does not answer this question.

SUMMARY

משבותיכם is another פסוק that teaches מצה בזה"ז. There is a view that מדה בזה"ז.

THINKING IT OVER

Perhaps ראב"י maintains that בערב תאכלו מצות is to obligate a טמא (like ר"כ"), and the of מצות מצות ימים תאכל עליו המץ שבעת ימים וis to exclude אליו ווke ר"ש), therefore there is no פסוק for דוה"ז?! ^{5}

 $^{^{2}}$ ב.כ שמות (בא) שמות reads; כל מחמצת האכלו מעות בכל מושבתיכם האכלו.

 $^{^4}$ See מושבותיכם of פסוק that the חיוב אכילת מצה בחו"ל teaches the מושבותיכם מון לו $_2$ ב לו,ב ד"ה בזמן during the time the היוב אכילת מצה בחו"ל existed and the פסוק of בערב תאכלו מצות teaches the חיוב even nowadays.

⁵ See שפת אמת.